

να καλύπτωσιν οί άνθρωποι τούς φιλότατους αὐτῶν, καὶ νεκρούς ἀκόμη, μὲ ἀνθρώπινον ἀδυναμίαν καὶ ματαιότητα. Ἐπιπροσθέτως δὲ παρευρίσκονται μουσικαὶ καὶ συμφωνίαι τοιαῦται ὡς νὰ ἦτο ἐπέναγκες νὰ κατέρχεται κανεὶς καὶ εἰς αὐτὸν τὸν τάφον ἀκόμη μὲ συμφωνίας μουσικῶν ὀργάνων. Φαίνεται ὅτι καὶ πρὸς αὐτὴν ἀκόμη τὴν ὁδὸν τοῦ τάφου θέλομεν νὰ δεῖξωμεν τὴν κακῶς ἐννοουμένην κοινωνικὴν ἀπόστασιν καὶ διαφορὰν, περὶ τῆς ὁποίας θὰ γράφωμεν σχετικῶς εἰς τὸ παροσχέξ.

Ἄνδρας Παπαγεωργακόπουλος

ΚΟΣΜΟΛΟΓΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ο ΗΛΙΟΣ

Ὁ ὄγκος τοῦ ἡλίου εἶναι γιγαντιαίων διαστάσεων. Ἡ διάμετρος του εἶναι 900 περίπου χιλιάδων μιλίων, ἡ δὲ περιφέρεια του τριῶν περίπου ἑκατομμυρίων μιλίων. Φανταζόμεθα διὴ ἡ γῆ καὶ εἶναι, καὶ ἐν τούτοις εἶναι 1 1)2 περίπου ἑκατομμύρια φορές μικροτέρα τοῦ ἡλίου! Καὶ ἀπὸ ὅλους μαζί τούς πλανήτας εἶναι 600 φορές μείζων ὁ ἡλιος! Καὶ ὅμως φαίνεται τόσον πολὺ μικρὸς εἰς τὸν ὀρίζοντα, καὶ τοῦτο διότι ἀπέχει ἀπὸ τῆς γῆς 100 περίπου ἑκατομμύρια μίλια! Ἐὰν ἦτο δυνατόν μία ταχυτάτη ἀμαξοστοιχία νὰ κινήθῃ ἐκ τῆς γῆς μὲ διεύθυνσιν τὸν ἡλιον καὶ ἂν ἔτρεχε ὀλοταχῶς καὶ νυχθημερόν μόλις μετὰ τριακόσια ἔτη θὰ κατῴρθανε νὰ πλησιάσῃ τὸν ἡλιον! Ὅποιοι τεράστια ἀποστάσεις χωρίζουν τὰ διάφορα οὐράνια σώματα! Διὰ τῶν ἀριθμῶν αὐτῶν λαμβάνομεν μίαν ἀμυδρὰν ἰδέαν τῶν ἀπειρῶν ἀποστάσεων τοῦ πεπερασμένου τούτου κόσμου ὃν κρατεῖ ὡς μικρὰν μπάλλαν ἐν τῇ χειρὶ του ὁ Παντοκράτωρ! Καὶ ἐν τούτοις ἂν καὶ τοσοῦτον ἀφ' ἡμῶν ἀπέχει τὸ ζωογόγον τῆς ἡμέρας ἄστρον ἔχει προικισθῆ ἄνωθεν μὲ τόσον τεραστίαν δύναμιν ὥστε νὰ ἐξασκῆ εὐεργετικωτάτην ἐπὶ τῆς γῆς ἐπίδρασιν. Μὰ τί ἐπὶ τέλος εἶναι αὐτὸς ὁ ἡλιος; Ποία ἡ ἐσωτερικὴ κατασκευὴ τοῦ τόσον περιέργου τούτου σώματος ὥστε νὰ ἐνέχη τόσην ἔντασιν καὶ ἰσχύν; Περὶ τούτου ἐλάχιστα καὶ μηδαμινὰ γνωρίζει ἡ ἐπιστῆμη! Εἶναι καὶ τοῦτο ἐν τεκμήριον τοῦ ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιστῆμη τόσον ἀγνοεῖ τὰ εἰς τὰς αἰσθήσεις μας ὑπολίπτοντα ὄντα δὲν πρέπει νὰ τολμᾷ νὰ νομίζῃ ὅτι ἔχει ἔγκυρον γνώμην καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὲρ αἰσθησιν πνευματικῶν ὄντων. Ὅστις ἀναιδῶς τὸν ἡλιον θεᾶται τὴν ὄψιν ἀφαιρεῖται κατὰ τούς ἀρχαίους. Τοῦτο ὑπέστησαν ὁ Γαλιλαῖος, ὁ Κασσίνη καὶ οἱ ἄλλοι

οἱ ἀποπειραθέντες ἐπιμόνως νὰ ἀνατάμουν διὰ τοῦ τηλεσκοπίου τὸν ἡλιον διότι τὸ μυστηριῶδες τοῦτο οὐράνιον σῶμα φύσει ἀποστέργει τὰς ἐρεῦνας καὶ ἐκζητήσεις τῶν κόλπων του! Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ ἐπιστῆμη γνωρίζει ἀσήμαντα περὶ τούτου ἂν καὶ ἐπ' αὐτῶν δὲν ὑπάρχει ὁμοφωνία τῶν ἐπιστημόνων πλήρης ὡς π. χ. ὅτι ἔσωθεν εἶναι ἡ ἀφεγγὴς σφαιρα, καὶ ἔξωθεν ἡ φωτὸσφαιρα ἐξ ἧς διατελούσης διαρκῶς ἐν τρομῶδει καταστάσει ἐκπέμπονται παμμέγιστα κύματα πύρος, ὅτι βίαιαι διαταράξεις τοῦ πλανήτου ἐπέφερον κακόμορφα χάσματα, τινὲς ὑπελόγησαν καὶ τὸ ποσὸν τῆς θερμότητος κλπ. ἀλλὰ παρ' ὅλα ταῦτα ὁ πέπλος τοῦ ἀγνώστου σκιάζει τὴν ἐσωτερικὴν του σύστασιν.

ΑΠΟΛΟΓΗΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΜΕΝΕΤΟ ΩΣ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ

[Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου]

Ὅτε εἶδομεν ἐν συντόμῳ ὅτι καὶ θρησκεία καὶ σοφοί, καὶ μάγοι καὶ μαντεῖα, καὶ λαοὶ καὶ ἄρχοντες ἐγκωμῶν καὶ μετὰ πεποιθήσεως ἀνέμενον ἐξ Ἰουδαίας τὸν Θεάνθρωπον Αὐτρωτῆν. Ἦδη θὰ ἐξετάσωμεν ἂν καὶ παρ' Ἰουδαίους ἀνεμένετο ὡς Θεάνθρωπος ὁ Χριστὸς καὶ ἂν αὐτὸς εἶναι ὁ ἀναμενόμενος. Ἡ θρησκεία τῶν Ἰουδαίων περιλαμβάνεται ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ ἧτις ἐγράφη ἐν διαστήματι ὑπερχιλίων ἐτῶν, ἀπὸ διαφόρων, εἰς διαφόρους τόπους, ὑπὸ διαφόρων συνθήκας καὶ ἀσχολεῖται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲ τὸν Θεάνθρωπον προφητικῶς. Ἐὰν ἐξετάσωμεν λοιπὸν τί τὸ ἐπίσημον τοῦτο βιβλίον λέγει περὶ Χριστοῦ καὶ οὐχί τί ἡ παρεφθαρμένη Ἰουδαϊκὴ παράδοσις. Ἐν πρώτοις ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ρητῶς προλέγει εἰς τούς Πρωτοπλάστους μετὰ τὴν ἀμαρτίαν τὴν ἔλευσιν τοῦ Θεανθρώπου ὅστις θὰ συνέτριβε τὴν ἐξουσίαν τοῦ Σατανᾶ μετὰ τὸν Σταυρικὸν θάνατόν Του, Αἰ ἐπαγγελίαι τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραάμ, ἡ καθ' ὑπέροδον τῶν φυσικῶν νόμων γέννησις τοῦ μονογενοῦς Ἰσαὰκ καὶ ἡ αὐτοθυσία τούτου προδιαγράφει τὴν ὑπερφυσικὴν γέννησιν καὶ αὐτοθυσίαν τοῦ Θεανθρώπου. Ὁ Ἰακώβ προφητεύει πρὸ διαχιλίων ἐτῶν τὸν χρόνον τῆς γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου, ὃν ἀποκαλεῖ προσδοκίαν τῶν Ἑθνῶν, καὶ σωτήρα τοῦ κόσμου ὅλου. Ὁ Μωϋσῆς ἐπίσης θνήσκειν 1600 π. χ. ἔτη προφητεύει τὴν γέννησιν τοῦ Θεανθρώπου. Ὁ Δαβὶδ 1100 π. χ. ἔτη προφητεύει τὴν ἐν θριάμβῳ βασιλείαν ὑποδοχὴν τοῦ Χριστοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ ὡς οὐρανόπεμπτον, ὅτι θὰ προῦδίδετο ἀντὶ 30 ἀργυρίων ὑπὸ μαθητοῦ του, ὅτι οἱ ἄλλοι μαθηταὶ του θὰ τὸν ἐγκατέλειπον καὶ τινες θὰ τὸν ἠρνοῦντο, ὅτι διὰ κλήρου θὰ διεμερίζοντο τὰ ἱμάτιά του, ὅτι θὰ ἐποτίζετο χολῆν καὶ ἄξος, ὅτι θὰ κατεδικάζετο διὰ ψευδομαρτύρων εἰς Σταυρικὸν θάνατον καὶ τέλος τί θὰ ἔλεγε θνήσκειν. Ὁ Ἡσαίας 750 π. χ. ἔτη προλέγει τὴν ἐκ Παρθένου γέννησιν Του, ὅτι θὰ ὀνομασθῇ Ἐμμανουὴλ δηλ. Θεάνθρωπος, τὸν ἀποκαλεῖ ἄρχοντα εἰ-